

prečo boli uplatnené paušálne úpravy, ktoré sú v každom prípade neprimerané a mimoriadne vysoké. Z toho teda okrem zjavného nedostatku odôvodnenia vyplýva aj porušenie zásady proporcionality.

2. Druhý žalobný dôvod spočíva na porušení formálnych náležitostí (článok 269 ZEU, predtým článok 253 ES) z dôvodu nedostatku odôvodnenia. Porušenie zásady proporcionality. Porušenie článku 6 ods. 3 ZEU z dôvodu porušenia základných zásad ochrany legitímnej dôvery, právnej istoty a zákazu retroaktivity základných noriem. Porušenie článku 32 ods. 5 nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 209, s. 1). Porušenie zásady *ne bis in idem*.

Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že Komisia po šetrení uskutočnenom v roku 2003 uplatnila vo vzťahu k členskému štátu úpravu za finančný rok 2009 v súvislosti s organizáciou systému spätného získavania prostriedkov od platobných orgánov, pričom táto úprava bola vypočítaná podľa hodnoty prípadov, ktoré vzhľadom na to, že o nich v príslušnom čase nerozhodla samotná Komisia podľa v tom čase platných ustanovení Spoločenstva, posúdila Komisia ako prípady spadajúce do pôsobnosti novej právnej úpravy, na ktoré sa vzťahuje pravidlo zvané 50-50 zavedené nariadením (ES) č. 1290/05. Dotknutá finančná úprava je nezákonná, keďže z nej pre členský štát vyplýva povinnosť zaplatiť 50 % dotknutej sumy, a to automaticky na základe článku 32 ods. 5 nariadenia (ES) č. 1290/05 nezákonne uplatneného retroaktívnym spôsobom na šetrenie vymáhania dlhov, ktorého predmetom bola najmä „situácia v rokoch 2002/2003“, ako to výslovne pripustila samotná Komisia. Okrem toho, pokiaľ ide o prípady, ktoré boli predmetom kontroly, na Taliansko už bola rozhodnutím Komisie K(2007) 1901 z 27. apríla 2007 uplatnená finančná úprava vo výške 50 %, a to na základe článku 32 nariadenia č. 1290/05. Napadnutým rozhodnutím tak Komisia uplatňuje na rovnaké prípady a z rovnakých dôvodov dodatočnú finančnú úpravu vo výške 100 % sumy nezískaných pohľadávok. Je preto nezákonné a neprimerané po niekoľkých rokoch uložiť dodatočnú sankciu vo výške 50 %, a to v jasnom rozpore so zásadou *ne bis in idem*.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na zániku možnosti Komisie použiť sankcie. Prekročenie primeraného času na ukončenie dotknutých šetrení. Porušenie článku 32 ods. 5 nariadenia (ES) č. 1290/05. Porušenie zásady *ne bis in idem*.

Subsidiárne a v prípade, že článok 32 ods. 5 nariadenia (ES) č. 1290/05, ktorý Komisia uplatňovala retroaktívne v rámci dotknutých šetrení, bude považovaný za procesné pravidlo, žalobkyňa poukazuje na nezákonnosť vyššie uvedenej úpravy z dôvodu prekročenia premlčacej lehoty štyroch rokov stanovenej na účely právomoci Komisie uložiť sankcie. Subsidiárne v druhom rade sa žalobkyňa odvoláva na nezákonnosť vyššie uvedenej úpravy z dôvodu prekročenia primeraného času na ukončenie dotknutých šetrení. Vzhľadom na to, že uvedené šetrenia neboli uzavreté v primeranom čase (od ich začiatku uplynulo najmenej osem rokov), štátny rozpočet z toho dôvodu znáša významnú finančnú záťaž z dôvodu paušálnej úpravy vo výške 50 % podľa rozhodnutia Komisie K(2007) 1901 v

súvislosti s prípadmi, ktoré sú tiež predmetom napadnutého rozhodnutia, a to v jasnom rozpore so zásadou *ne bis in idem*.

Žaloba podaná 21. januára 2011 — Taliansko/Komisia

(Vec T-45/11)

(2011/C 80/55)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talianska republika (v zastúpení: P. Gentili, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie Komisie z 10. novembra 2010 K(2010) 7893 v konečnom znení, ktoré bolo Talianskej republike oznámené listom z 11. novembra 2010 SG-Greffé (2010) D/18018 a ktorým bolo zamietnuté postúpenie veci COMP/M.5960 — Crédit Agricole/Cassa di Risparmio della Spezia/Agenzie Intesa Sanpaolo,
- zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba je namierená proti rozhodnutiu Komisie, ktorým bol zamietnutý návrh talianskeho orgánu pre hospodársku súťaž podaný v zmysle článku 9 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40) a zameraný na postúpenie preskúmania koncentrácie oznámenej Komisii, na základe ktorej spoločnosť Crédit Agricole S.A. získala výhradnú kontrolu nad spoločnosťou Cassa di Risparmio della Spezia S.p.A., ktorá je v súčasnosti kontrolovaná spoločnosťou Intesa Sanpaolo, a to prostredníctvom Cassa di Risparmio di Parma e Piacenza S.p.A. kontrolovanej Crédit Agricole S.A.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov:

1. Prvý žalobný dôvod spočíva na porušení článku 9 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004, v rozsahu v akom Komisia usúdila, že žiadosť o postúpenie je oneskorená a neodôvodnená.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 9 ods. 2 písm. a) a b) a článku 9 ods. 3 prvého pododseku písm. b) a článku 9 ods. 3 druhého pododseku nariadenia Rady (ES) č. 139/2004, ako aj na nedostatku odôvodnenia.

V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne zdôraznila skutočnosť, že po koncentrácii sa trhové podiely nezmenia. V skutočnosti spoločnosť Crédit Agricole získala tieto trhové podiely vďaka koncentrácii a nie vnútorným rozšírením, ako to bolo v prípade Intesa Sanpaolo pred koncentraciou. Z toho dôvodu existoval vplyv na regionálny trh maloobchodných bankových služieb.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 9 ods. 2 písm. a) a b) a článku 9 ods. 3 prvého pododseku písm. b) a článku 9 ods. 3 druhého pododseku nariadenia Rady (ES) č. 139/2004, ako aj na nedostatku odôvodnenia.

Žalobkyňa na rozdiel od Komisie tvrdí, že regionálny trh bankových služieb existuje: užívatelia týchto služieb totiž nie sú ochotní sa premiestňovať a pre ostatné hospodárske subjekty je ťažké na nasýtený regionálny trh vstúpiť. Existoval teda obmedzený trh, ktorý nebol veľkou súčasťou spoločného trhu.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 9 ods. 2 písm. a) a b) a článku 9 ods. 3 prvého pododseku písm. b) a článku 9 ods. 3 druhého pododseku nariadenia Rady (ES) č. 139/2004, ako aj na nedostatku odôvodnenia.

V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že Komisia nevzala do úvahy konanie o porušení, ktoré inicioval orgán pre hospodársku súťaž proti spoločnostiam Crédit Agricole a Intesa Sanpaolo, ktoré mali byť na účely vplyvu na trh považované za prepojené a nie za konkurenčné subjekty.

5. Piaty žalobný dôvod spočíva na porušení článku 1 a článku 9 ods. 2 a 3 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004, ako aj zásad subsidiarity a proporcionality.

Žalobkyňa sa domnieva, že koncentrácia nemala význam na úrovni Spoločenstva a že orgán pre hospodársku súťaž bol v lepšej pozícii na jej posúdenie. Komisia mala prinajmenšom postúpiť časť operácie, ktorá sa týkala regionálnych trhov uvedených v rozhodnutí.

Žaloba podaná 24. januára 2011 — Deutsche Lufthansa a i./Komisia

(Vec T-46/11)

(2011/C 80/56)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Deutsche Lufthansa AG (Kolín, Nemecko), Lufthansa Cargo AG (Kelsterbach, Nemecko) a Swiss International Air

Lines AG (Bazilej, Švajčiarsko) (v zastúpení: S. Völcker, F. Louis, E. Arsenidou a A. Israel, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyní

— zrušiť články 1 až 4 napadnutého rozhodnutia,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2010) 7694 v konečnom znení z 9. novembra 2010 vo veci COMP/39.258 — Letecká nákladná preprava, týkajúceho sa konania na základe článku 101 ZFEÚ a článku 53 Zmluvy o EHP.

Na podporu žaloby uvádzajú žalobkyne štyri žalobné dôvody:

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 11 ods. 2 a článok 11 ods. 1 dohody medzi Švajčiarskom a ES tým, že vychádza z kontaktov medzi súťažiteľmi, ktoré sa uskutočnili vo Švajčiarsku.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 1 ods. 2 nariadenia č. 3975/87 (!) tým, že vychádza z kontaktov medzi súťažiteľmi, ktoré sa uskutočnili pred 1. májom 2004 v štátoch mimo EHP, za účelom preukázania:

— porušenia článku 101 ZFEÚ a článku 53 Zmluvy o EHS, na ktorom sa pred 1. májom 2004 podieľali európski dopravcovia (vrátane žalobkyní),

— pôvodu jedného pokračujúceho porušenia pred 1. májom 2004, aby bolo možné určiť porušenie začínajúce bezprostredne po tomto dni.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 101 ZFEÚ, článok 53 Zmluvy o EHS a článok 8 dohody medzi Švajčiarskom a ES tým, že kontakty medzi súťažiteľmi, ktoré sa uskutočnili v štátoch mimo EHS, považuje za súčasť toho istého pokračujúceho porušenia spolu s kontaktmi medzi súťažiteľmi, ktoré sa uskutočnili na úrovni vedenia.